Walt Disney's DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

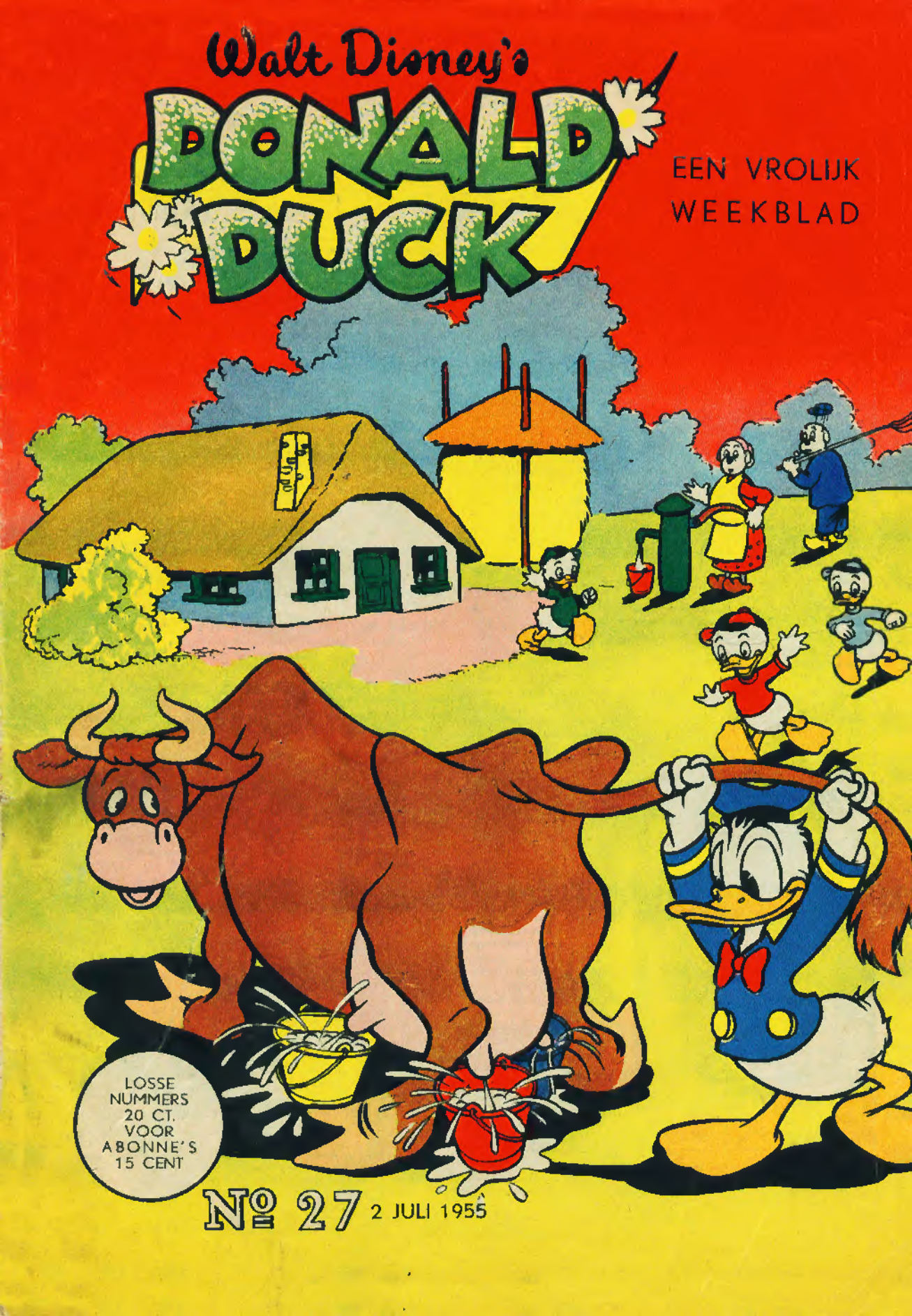

LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT

№ 27 2 JULI 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

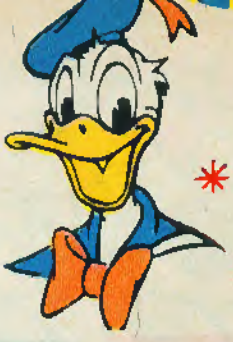

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Verleden week kreeg ik een brief van een mevrouw, die mij heel vriendelijk en dringend iets vroeg. Zij vertelde, dat haar dochtertje ongeneeslijk ziek op bed lag. De dokter had gezegd, dat het meisje waarschijnlijk niet langer meer dan een jaar zou leven. En nu vroeg dit moeder mij of ik in „Donald Duck" aan de jongens en meisjes wilde vragen, of zij eens een kaart aan haar dochtertje wilden sturen.

Ik heb aan die mevrouw geschreven dat ik het niet doe. Dat vinden jullie wreed en gemeen van mij, hè? Ik kan mij heel goed voorstellen dat jullie er zo over denken en daarom zal ik gauw vertellen waarom ik „neen" heb gezegd. Kijk eens, er zijn onder de lezers en lezeresen van „Donald Duck" duizenden kinderen, die ziek zijn. Als ik nu in ons blad een oproep richt, dat jullie een kaart stuurt aan een jongen of meisje, dan weet ik zeker, dat ik de volgende week duizenden brieven krijg van andere vaders en moeders, die ook graag een oproep in „Donald Duck" zouden zien. En wat moet ik dan doen? Al die oproepen in ons blad plaatsen? Jullie begrijpen wel, dat dit niet gaat. Ten eerste zou ik dan wel een half blad van „Donald Duck" nodig hebben en ten tweede zouden er zóveel namen in staan, dat die zieke kinderen toch niet allemaal een kaart van jullie zouden krijgen.

Maar wèl zal ik jullie iets anders zeggen en dat is: Vergeet je zieke vrienden en vriendinnen niet. Ik weet, dat dit maar al te dikwijls gebeurt. Zo lang een jongen of meisje gezond is, zo lang zij kunnen meespelen, meepraten en meegaan, o, dan hebben zij vriendjes en vriendinneljes genoeg. Als er echter een ziek wordt, dan wordt zo'n jongen of meisje gemakkelijk aan zijn of haar lot overgelaten. Als je zelf eens echt ziek bent geweest, dan kun je daar over meepraten. Je ligt dan in je bed en je voelt je vreselijk alleen. Niemand van je vrienden en vriendinnen komt je dan opzoeken. 't Is net of iedereen je vergeet.

Hier mogen de gezonde jongens en meisjes gerust eens aan denken. Juist de zieken hebben veel behoefte aan gezelschap en vriendschap. Ga hen dus trouw bezoeken. Je doet er een goed werk mee en je zult zien dat je er veel voldoening van hebt.

DONALD

OOM DONALD'S BRIEVENBUS

Denken jullie er aan, dat je eerst je huiswerk af moet hebben voor je me schrijft? Ik vind het heelemaal niet erg als ik deze week wat minder brieven krijg, ik heb liever dat jullie allemaal overgaan naar de volgende klas. Maar als je tijd over hebt, schrijf dan maar weer naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Tot schrijfs, allemaal!

HERBERT VAN VEEN, AMSTERDAM. Je hebt nu zeker een heleboel konijntjes, hè? Ik vind dat toch zulke leuke beestjes. Verzorg je ze zelf helemaal en heb je ze allemaal een naam gegeven?

ANNEKE VAN DER WEELE, GOES. Zo, Anneke, wandel jij zo graag? Maar 12 kilometer voor een meisje van 10 jaar vind ik toch wel veel hoor. Ga je in de grote vacantie weer zulke lange tochten maken?

WILLIE BLOK, GOUDA. Je hebt groot gelijk, dat je je oplossingen iedere week instuurt, Willie! Misschien win je nog wel eens iets, wie weet! Zitten er al veel plaatjes in je album van Sneeuwwitje?

BERTJE DORRESTIJN, HILVERSUM. Heb je je Moeder al bloemen uit je eigen tuintje gegeven? Wat vind ik het leuk, dat je zo'n plezier hebt in het verzorgen van je bloempjes en bloemen. Succes ermee, Bertje!

PIETER WOLFF, AERDENHOUT. Ik heb gehoord, dat je in het ziekenhuis hebt gelegen. Was je zo ziek, Pieter? Ik hoop maar, dat je nu weer helemaal beter bent! Schrijf je me eens een keertje?

SABINE KRIENS, RIJSWIJK. Wat heb jij aardig postpapier, Sabine! Je speelt zelf zeker ook graag met poppen? Hoe gaat het op school? Ik ben er vast van overtuigd, dat je naar de derde klas overgaat!

OPLETTEN ALLEMAAL!!!

De winnaars en winnaressen van de prijsvraag in nummer 21 zijn: Eerste prijs, een fototoestel: Paul Vermeeren, **Breda**. Tweede prijs, een vulpen: W. Coehoorn, **Lemmer**. Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Atie Tuinema, **Appingedam**; Jannie Wildeman, **Waalwijk**; Dikkie van Meurs, **Zutphen**; Truusje de Vries, **Geleen**; Kees van Dijk, **Julphaas**; Else Louw, **Hoek van Holland**; Rientje de Groot, **Groesbeek**; Peter Fatck, **Culemborg**; Joop Schipper, **Biggekerke**; Marina Groenveld, **Zevenhuizen**; Jan van Veen, **Smilde**; Betie de Goede, **Bergen**; Mini Everts, **Havelte**.

De oplossing van de prijsvraag in nummer 25 luidt: WIE KAATST MOET DE BAL VERWACHTEN.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

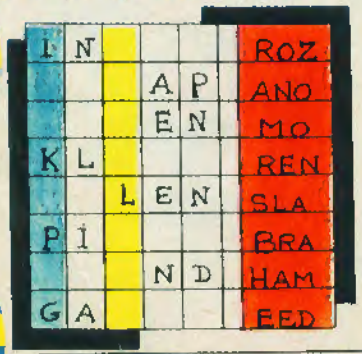

Van de 8 woorden, die in het gele gedeelte van deze puzzle moeten worden ingevuld, staan al letters op de juiste plaats. De ontbrekende drie letters van ieder woord vind je in de goede letterVolgorde in de rode kolom. Als je voor deze woorddelen nu ook de juiste plaats hebt gevonden, lees je in de middelste rij gele hokjes v.b.n.b. de naam van een beesler. Schrijf deze naam op een briefkaart en zend deze vóór 7 Juli aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan moet je zetten: Oplossing no. 27. Succes!

Eerste prijs: Een prima fototoestel, Kodak zes - 20 Brownie. Model E, winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16,50; Derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

Uitgave van „Margriet", weekblad voor Moeder en Kind. Adres Holdekoperstraat 20, Amsterdam. Tel. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1,95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1,95 per kwartaal, voor alle overige landen f 2,75 per kwartaal.

Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.

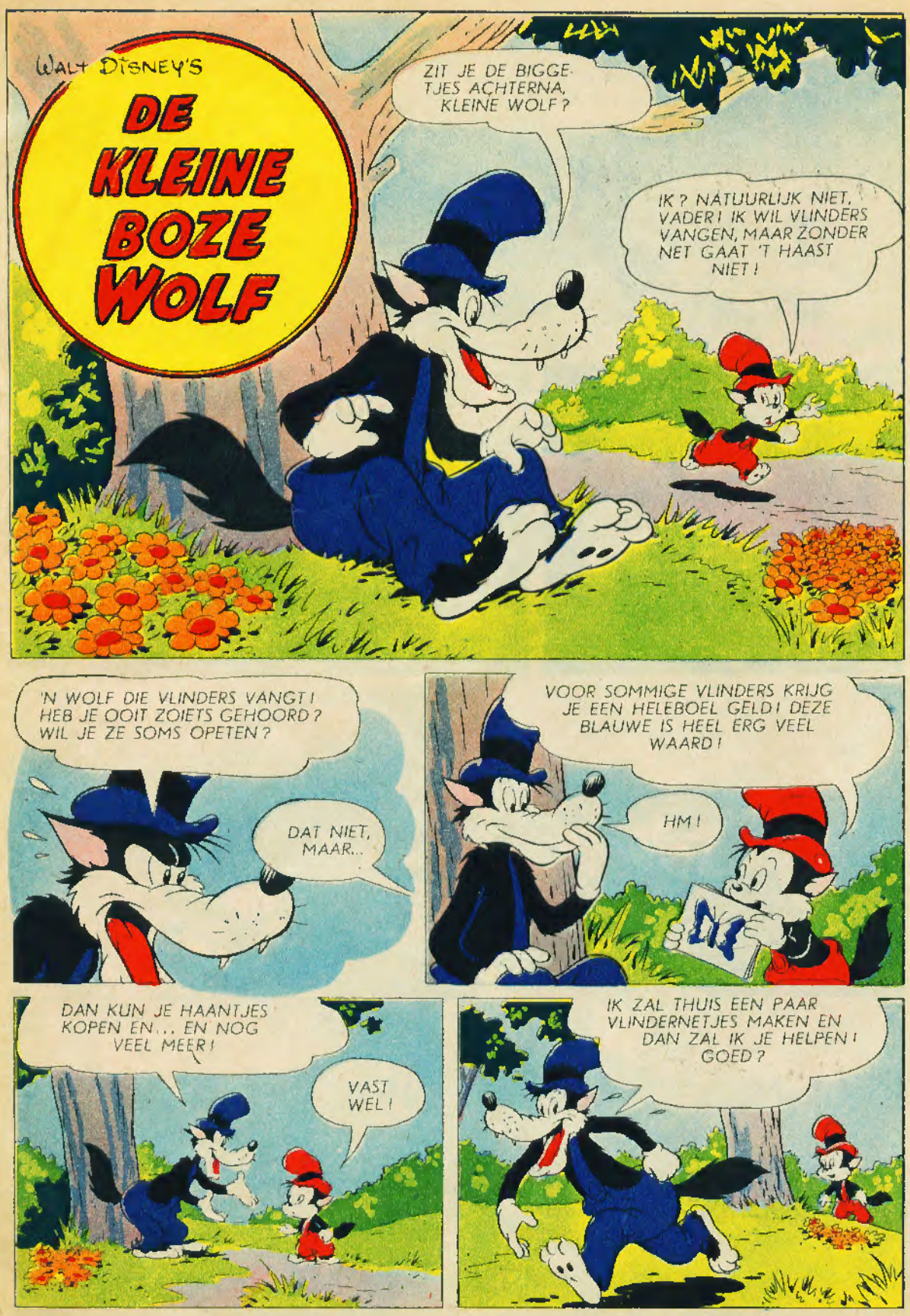
Walt Disney's
DE KLEINE BOZE WOLF
ZIT JE DE BIGGETJES ACHTERNA, KLEINE WOLF?
IK? NATUURLIJK NIET, VADER! IK WIL VLINDERS VANGEN, MAAR ZONDER NET GAAT 'T HAAST NIET!
'N WOLF DIE VLINDERS VANGT! HEB JE OOIT ZOIETS GEHOORD? WIL JE ZE SOMS OPETEN?
DAT NIET, MAAR...
VOOR SOMMIGE VLINDERS KRIJG JE EEN HELEBOEL GELD! DEZE BLAUWE IS HEEL ERG VEEL WAARD!
HM!
DAN KUN JE HAANTJES KOPEN EN... EN NOG VEEL MEER!
VAST WEL!
IK ZAL THUIS EEN PAAR VLINDERNETJES MAKEN EN DAN ZAL IK JE HELPEN! GOED?

EVEN LATER...
IK ZIE GEEN BLAUWE VLINDERS, KLEINE WOLF! ALLEEN MAAR VAN DIE GEWONE!
ZE MOETEN ER TOCH ZEKER ZIJN!
EEN MOET ER ZEKER ZIJN! IK HEB 'M GISTEREN NOG GEZIEN!
HM-M!
IK ZIE AL IETS!
WEET JE WAT? IK GA DEZE KANT OP EN JIJ DIE KANT! DAN VINDEN WE HEM VAST!
GOED!
HA! HA! IK GA DE BIGGETJES VANGEN! ER ZITTEN HIER TOCH GEEN BLAUWE VLINDERS!
HELP! DE GROTE BOZE WOLF!
KOM MAAR!
O... DAAR GAAT NET ZO'N BLAUWE VLINDER!
WIE MOET IK NOU 'T EERST VANGEN?

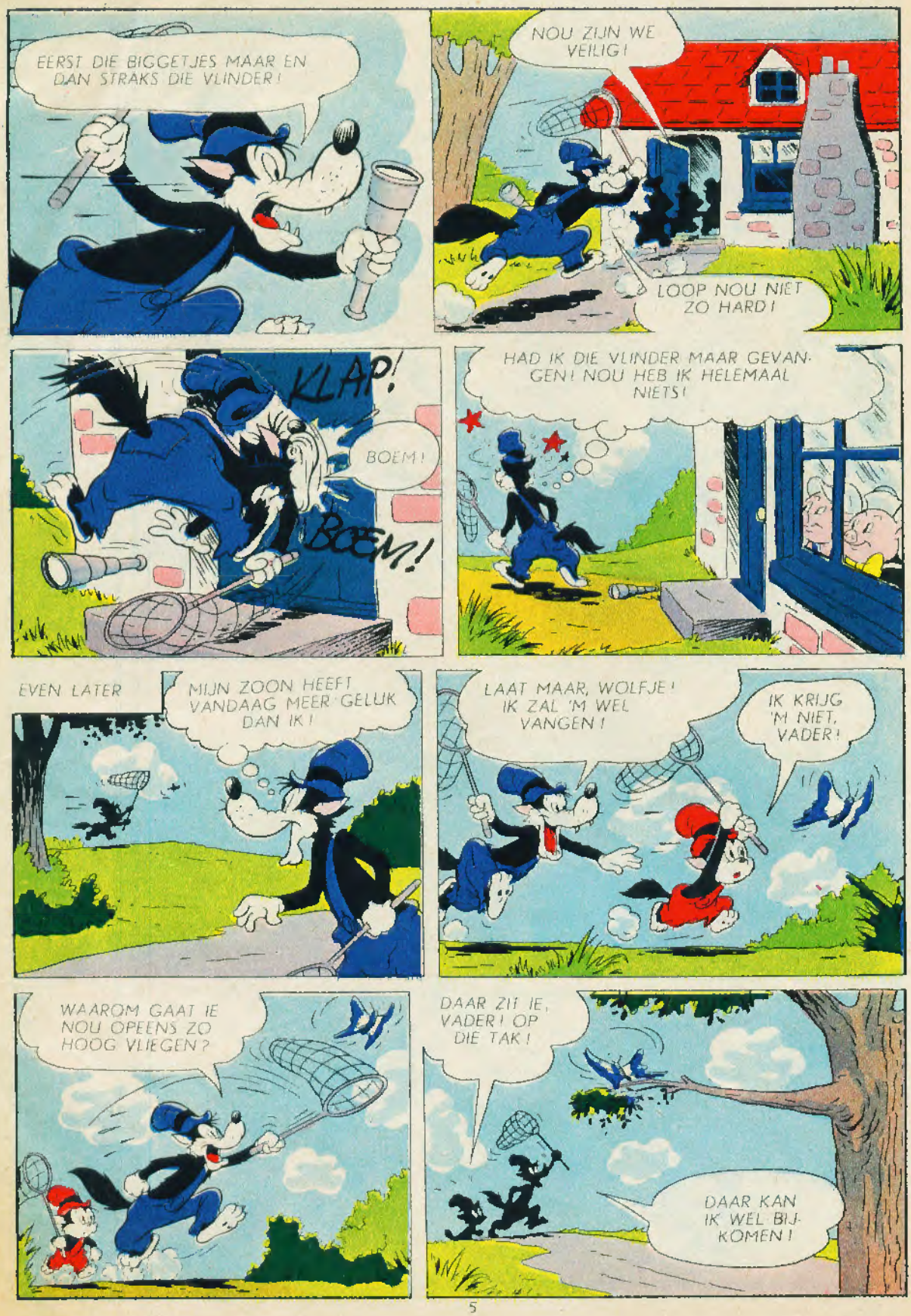
EERST DIE BIGGETJES MAAR EN DAN STRAKS DIE VLINDER!
NOU ZIJN WE VEILIG!
LOOP NOU NIET ZO HARD!
KLAP!
BOEM!
BOEM!
HAD IK DIE VLINDER MAAR GEVANGEN! NOU HEB IK HELEMAAL NIETS!
EVEN LATER
MIJN ZOON HEEFT VANDAAG MEER GELUK DAN IK!
LAAT MAAR, WOLFJE! IK ZAL 'M WEL VANGEN!
IK KRIJG 'M NIET, VADER!
WAAROM GAAT IE NOU OPEENS ZO HOOG VLIEGEN?
DAAR ZIT IE, VADER! OP DIE TAK!
DAAR KAN IK WEL BIJKOMEN!

HIJ ONTKOMT ME NIET!
ZACHTJES! ANDERS VLIEGT IE WEG!
HI! HI!
GOED ZO, VADER! U HEBT 'M BIJNA!
HELP!
KRAK!
KIJK UIT!
BOEM
HEBT U ZICH PIJN GEDAAN?
'N GROTE BOZE WOLF DOET ZICH NIET ZO VLUG PIJN, HOOR!
HM! IK GA NET DOEN OF IK NIET KAN LOPEN!
VLUG, VADER! KOM MEE! ANDERS KUNNEN WE DIE VLINDER NIET MEER VINDEN!
AU! AU! MIJN BEEN! IK KAN ER BIJNA NIET OP LOPEN!
IK ZAL MAAR NAAR HUIS GAAN EN ER EEN DIK VERBAND OM DOEN!
BETERSCHAP HOOR!
VRAAG MAAR AAN DE BIGGETJES OF ZE JE WILLEN HELPEN! DAT DOEN ZE GRAAG!
JA, DAT IS 'N GOED IDEE!

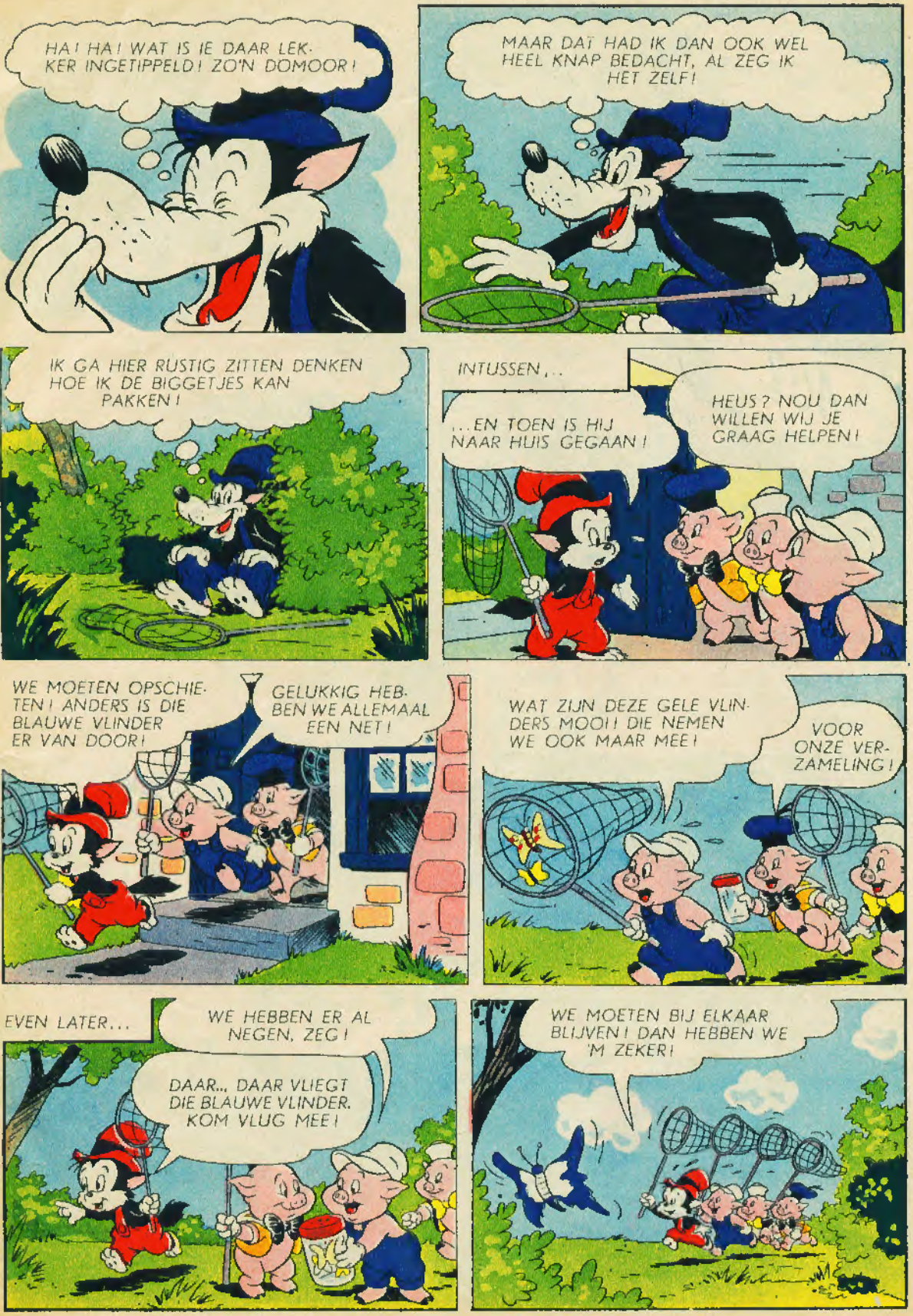
HA! HA! WAT IS IE DAAR LEK-
KER INGETIPPELD! ZO'N DOMOOR!
MAAR DAT HAD IK DAN OOK WEL
HEEL KNAP BEDACHT, AL ZEG IK
HET ZELF!
IK GA HIER RUSTIG ZITTEN DENKEN
HOE IK DE BIGGETJES KAN
PAKKEN!
INTUSSEN...
...EN TOEN IS HIJ
NAAR HUIS GEGAAN!
HEUS? NOU DAN
WILLEN WIJ JE
GRAAG HELPEN!
WE MOETEN OPSCHIE-
TEN! ANDERS IS DIE
BLAUWE VLINDER
ER VAN DOOR!
GELUKKIG HEB-
BEN WE ALLEMAAL
EEN NET!
WAT ZIJN DEZE GELE VLIN-
DERS MOOI! DIE NEMEN
WE OOK MAAR MEE!
VOOR
ONZE VER-
ZAMELING!
EVEN LATER...
WE HEBBEN ER AL
NEGEN, ZEG!
DAAR... DAAR VLIEGT
DIE BLAUWE VLINDER.
KOM VLUG MEE!
WE MOETEN BIJ ELKAAR
BLIJVEN! DAN HEBBEN WE
'M ZEKER!

IK HOOR BEKENDE STEMMEN! DAT IS MUZIEK VOOR M'N OREN!
ZE KOMEN STEEDS DICHTERBIJ! DADELIJK ZIJN ZE HIER!
AU!
U HIER?
?
WAT BETEKENT DAT? IK BEN GEEN VLINDER!
IK DACHT DAT U IN HUIS WAS MET 'N VERBAND OM!
DAT WAS EEN KRIJGSLIST! BOZE WOLVEN DOEN MINSTENS EEN KEER PER DAG EEN SLECHTE DAAD! DAT WEET JE TOCH!
?
HELP!
LAAT ZE NOU GAAN, VADER!
IK DENK ER NIET AAN! IK BEN VEEL TE BLIJ DAT IK ZE TE PAKKEN HEB! IK GA ZE LEKKER OPETEN!
HELP!
(ZUCHT) IK WILDE ZO GRAAG DIE BLAUWE VLINDER HEBBEN, MAAR NOU VIND IK ER NIKS MEER AAN!
VLIEG MAAR WEG! IK MOET NOU NAAR M'N VRIENDJES TOE!

DE VLINDERS, DIE DE BIGGETJES GEVANGEN HEBBEN, LAAT IK OOK MAAR VRIJ!
HM!
IK DENK, DAT IK DIE BEST KAN GEBRUIKEN!
DAN MOET IK EERST EVEN NAAR 'T HUIS VAN DE BIGGETJES!
LATER...
(SMAK) (SMAK)
WE ZIJN NIET BANG, WOLFJE HELPT ONS TOCH...
IK? NEE HOOR! IK HEB ZO'N HONGER GEKREGEN VAN DIE VLINDERJACHT!
(SMAK) (SMAK)
KLEINE WOLF, JE BENT
TOCH ONZE VRIEND!
GEWEEST! DAT IS VOORBIJ! KAN IK U HELPEN, VADER?
JA, HAAL HOUT VOOR DE KACHEL!
WAT BEN IK TROTS OP JE, MIJN ZOON! MISSCHIEN WORD JE TOCH NOG EENS EEN GROTE BOZE WOLF!
SOMS KAN IK OOK WEL NAAR ZIJN!
DENK JE NOG STEEDS, DAT IE JULLIE HELPEN ZAL?

IK KOOP DAT VADER NIET TE VLUG ZIET, DAT IK ZE GEVERFD HEB!
KIJK EENS, VADER! DAAR VLIEGEN EEN HELEBOEL VAN DIE BLAUWE VLINDERS!
DIE ZIJN ERG DUUR, HE?
DIE MOET IK HEBBEN! LET JIJ INTUSSEN OP DE BIGGETJES?
JA, VADER!
HELP JE ONS TOCH?
?
IK BEN TOCH JULLIE VRIENDJE? MAAR EERST MOEST VADER DE DEUR UIT ZIJN!
HA! HA! DAT WAREN JULLIE VLINDERS! IK HEB HUN VLEUGELS BLAUW GEVERFD!
HA! HA!
EN WIJ DACHTEN DAT JE HET MEENDE!
LATER...
(ZUCHT) ZE ZIJN ONTVLUCHT!
DE BIGGETJES OOK! IK HEB ZE GEHOLPEN!
WAT? IK DACHT DAT JIJ EEN GROTE BOZE WOLF WAS GEWORDEN!
DAT WAS MAAR EEN KRIJGSLIST! U HEBT ZELF GEZEGD DAT EEN BOZE WOLF...
MINSTENS EEN KEER PER DAG 'N SLECHTE DAAD MOET DOEN!
BAH! BAH! BAH! BAH!
BENG!
BENG!

DITJES en DATJES van

ONZE VOORNAMEN

Als jullie de betekenis van je voornaam wilt weten, schrijf dan naar „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Onze Voornamen.

Arthur Spaink, Amstelveen. Jij zou graag de betekenis van de naam van je broertje Reinout weten. Het is een oude Germaanse naam en betekent: „Machtige raadgever".

Machje Woud, Blokzijl. Machje is afkomstig van de Germaanse naam Mathilde. De betekenis er van is: „Krachtig in de strijd".

Miki Brood, Breda. Michiel is een vorm van de Hebreeuwse naam Michael. Deze naam betekent: „Wie is als God?" Andere Nederlandse vormen van deze naam zijn: Mekel, Chiel, Machiel. De Fransen zeggen Michel, de Engelsen Mike (dil spreek je uit Maik), Mickey of Mick en de Russen zeggen Mikhail.

Minke van de Wal, Leeuwarden. Minke is een afleiding van de Latijnse naam Dominicus. Deze betekent: „Toebehorend aan de Heer".

Ludolf Mulendijk, Dordrecht. Ludolf is een Germaanse naam. Oorspronkelijk werd hij Liut-wolf geschreven en dit betekent: „Volkswolf". Dit klinkt natuurlijk nogal vreemd, maar je moet weten, dat de wolf bij de oude Germanen gold als een voorbeeld van dapperheid. Volks-wolf kun je dus 't beste uitleggen als „Volks-dappere" of „Dappere onder 't volk".

Rinke Oenema, Gerslool Polder. Jouw naam is afgeleid van de Germaanse naam Reinier, die: „Heldhaftig in raadgeving" betekent.

Roelfina Smits, Ede. Roelfina is ook een Germaanse naam van afkomst. De betekenis kun je het beste opvatten als: „Roemrijke wolvin". Je weet, dat bij de Germanen de wolven en wolvinnen een voorbeeld van dapperheid waren, zodat Roelfina een eervolle naam was.

Willibrordus Bilderbeek, Sluis. Ook Willibrordus is een naam van Germaanse afkomst. Deze naam betekent: „Wilskrachtige met de speer". Bij de oude Germanen was de speer een van de allervoornaamste wapenen, en speelde een grote rol bij jacht en oorlog.

EVEN NADENKEN

De antwoorden op deze drie moeilijke vragen vind je op één van de andere pagina's van ons blad. Maar voordat je daar kijkt, moet je proberen zelf deze vragen goed te beantwoorden.

1. Wat is een tomahawk? 2. Wanneer men spreekt over de loco-burgemeester, welke betekenis heeft dan het woord „loco"? 3. Welk land heeft als hoofdstad Bogota?

OPLOSSINGEN VAN DE RAADSELKIST No. 26

1. Kruiswoordpuzzle. Van boven naar beneden: 1. rook, 2. dr, 3. Ko, 4. dalum, 5. malen, 6. lor, 8. rol, 12. eten, 15. eb, 16. el.
Van links naar rechts: 2. dok, 4. droom, 6. ta, 7. ar, 9 nota, 10 slok, 11. Ru, 13. et, 14. melen, 17. bel.

2. Naamkaartjes-puzzle. Veendam, Barneveld, Eindhoven.

3. Verborgen bloemen. Anjer, aster, margriet, boterbloem, madelief, primula, narcis, crocus.

DE RAADSELKIST

1. KRUISWOORDPUZZLE

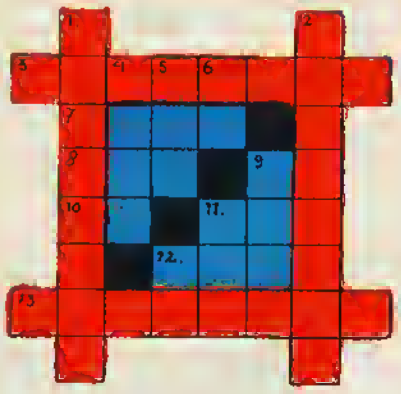

Van boven naar beneden: 1. verzamelen, 2. weggaan, 4. tegenovergestelde van achter, 5. rivier, die door de provincies Utrecht en N.-Holland loopt, 6. letter-aanduiding voor Nederland op een auto, 9. maakt een vogel om eitjes in te leggen, 11. woud, 12. voorzetsel.

Van links naar rechts: 3. plaats in Gelderland, 7. afk. van een jongensnaam, 8. plakmiddel, 9. als 6 van boven naar beneden, 10. wintervoertuig, 11. afk. van een meisjesnaam, 12. windstreek, 13. polder in Noord-Holland.

2. RAADSELS

1. Ik ben een woord van zeven letters. Mijn eerste vier letters betekenen het tegenovergestelde van bol. Mijn laatste drie letters vormen een meisjesnaam. In mijn geheel ben ik een kostbaar metaal. Welk?

2. Ook ik ben 'n woord van zeven letters. Mijn eerste drie letters vormen de naam van iets, dat je moeder in de keuken gebruikt. Mijn laatste vier letters geven een jongensnaam aan. In mijn geheel ben ik een vogel, die je niet dikwijls in het bos of in de tuin zult zien, maar die je vast en zeker kent. Welke vogel is dat?

3. LETTERGREEPPUZZLE

In ieder hokje moet één lettergreep ingevuld worden. Van boven naar beneden en van links naar rechts zijn de woorden hetzelfde. De laatste lettergreep van het eerste woord is de eerste lettergreep van het tweede woord, enz. 1. gebruikt een schilder om gaten mee dicht te maken, 2. gat in de muur, 3. plaats in Limburg, 4. de voorjaarstijd, 5. maand- of weekblad.

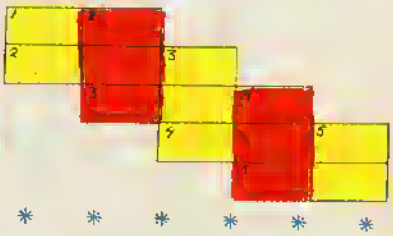

* * * * * *

VACANTIE!!!

Er zijn vast jongens en meisjes, die in de vacantie ergens gaan logeren en die in die tijd toch „Donald Duck" willen lezen. Daarom moeten zij Moeder vragen of zij de bezorger wil zeggen hoe lang jullie weg zullen zijn en of zij hem meteen jullie vacantie-adres wil opgeven. Dan worden die nummers maar dat adres opgestuurd. Je moet Moeder ook vragen, of zij de bezorger vast de nommers wil betalen, die jullie opgestuurd krijgen. Als je „Donald Duck" over de post krijgt, schrijf dan even een briefkaart naar: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Op die kaart schrijf je dan van wanneer tot wanneer je weg zult zijn en je volledige vacantie-adres.
Vergeet vooral niet je naam en adres van thuis op de kaart te zetten.

Een paar matrozen trokken de uitgeputte mannen aan boord en duwden hen naar het luik, dat in het midden van het dek was.

PROFESSOR ARONNAX, zijn helper Conseil en de harpoenier Ned Land zijn, toen zij de Stille Zuidzee bevoeren om naar een geheimzinnig monster te zoeken, aan boord gekomen van de duikboot „Nautilus", die onder commando staat van kapitein Nemo, een vreemde man, die de wereld wil gaan veroveren. Aan boord van de boot beleven zij allerlei avonturen. Op een dag loopt het schip, doordat de schroef stuk is, vast op een rif bij een eiland waar gevaarlijke menseneters wonen.

„Wij moeten hier zo vlug mogelijk uit de buurt zien te komen," zei kapitein Nemo. „Als die menseneters ons zien, kunnen we ons testament wel maken.. Er zijn hier al heel wat blanken vermoord en opgegeten...."
Conseil volgde Nemo naar de salon. Daar wachtten de professor en Ned Land al. „Wat is er aan de hand?" vroeg professor Aronnax. Kapitein Nemo vertelde alles en zei: „Hebt u geen zin eens een kijkje aan land te gaan nemen, professor? Misschien zoudt u er ontdekkingen doen, die van belang zijn voor de wetenschap."
De professor schudde zijn hoofd, want hij vond het gevaar veel te groot. Ned Land had tot nu toe niets gezegd, maar nu liep hij naar Nemo en vroeg: „Kan ik niet even aan land gaan, kapitein?" Nemo knikte. „Ik zal u een sloep geven om aan land te gaan. Maar beloof mij dan, dat u niet verder gaat dan het strand, want anders vind ik het een veel te gevaarlijke onderneming. Zo lang u maar op het strand blijft, kan er niets gebeuren."
„Wie gaat er met mij mee?" vroeg Ned Land. Even keek hij naar Conseil en vroeg: „Jij gaat zeker wel met mij mee, Conseil?"
Conseil had daar helemaal geen zin in, maar hij durfde geen nee te zeggen, omdat hij gang was, dat Ned hem zou uitlachen. Daarom knikte hij zwijgend en liep achter Ned Land naar het dek. Een paar matrozen maakten de sloep klaar en de beide mannen roeiden naar het eiland, waarvan het witte strand blonk in de zon. Achter het strand lag een donkergroene streep, dat was het begin van het oerwoud waarin de menseneters woonden! Even voelde Conseil angst voor de onbekende dreiging, die tussen die wuivende palmen hing....
Toen de boot vastliep op het strand, stapten de twee mannen uit en liepen het strand op. Het was heel stil. Alleen vanuit het oerwoud was het krijsen van een paar papegaaien te horen, dat af en toe boven het ruisen van de branding door klonk. Een beetje bang keek Conseil om zich heen, of hij soms voetsporen in het zand zag. Hij nam zich voor, als dat zo zou zijn, direct met de sloep terug te gaan, wat Ned Land daar ook van zou zeggen. Maar nergens waren voetsporen te zien. Over het witte zand kropen alleen een paar grote krabben en bont gekleurde vogels zochten er naar eten. Conseil voelde zich een beetje gerust gesteld. Hij volgde Ned Land, die nu naar de rand van het oerwoud liep.
„Ned, Ned!" riep Conseil, „vergeet niet wat kapitein Nemo heeft gezegd! Blijf hier op het strand en ga niet te dicht naar de bosrand!" Ned Land deed net of hij niets hoorde en liep naar een opening in het dichte struikgewas. Daar bleef hij staan en wenkte Conseil. De twee mannen zagen een smal pad, dat van het strand naar het oerwoud voerde.
„Kijk..!" fluisterde Ned Land, „dat is onze kans! Nu kunnen wij vluchten, Conseil! Dit pad gaat het binnenland in.. Als wij daar eenmaal zijn, kan Nemo ons nooit meer terug vinden.. Ga mee.. Dit is onze kans!"
Conseil schudde zijn hoofd. „Als je wilt gaan, moet je maar alleen gaan," zei hij. „Ik vind het te gevaarlijk.. Ik blijf liever als gevangene op de „Nautilus", dan dat ik door een stel kannibalen wordt opgegeten.... Laten we terug gaan, Ned.. Kom mee naar de sloep.."
Ned Land lachte hem uit en riep: „Ben jij nou 'n kerel? Bang voor een paar menseneters, die misschien niet eens bestaan! Geloof jij alles maar wat die Nemo verteit? Die man is toch gek! Dat kun je zo wel zien!" Hij liep een paar passen het pad op en draaide zich toen om. Conseil stond nog steeds op het strand. „Ga je mee of niet?" vroeg Ned. „Nee," zei Conseil, „ik blijf hier.. Ik ga terug naar de boot." Ned Land haalde zijn schouders op. „Je moet het zelf weten," zei hij. „Je kunt in ieder geval nooit zeggen, dat je niet een kans hebt gehad om te ontsnappen. Als ik terug ben in San Francisco zal ik iedereen wel de groeten van jou doen en zeggen wat een braaf en oppassend mannetje jij bent.... Bang voor een paar menseneters.. Bah!" Ned spuwde verachtelijk op de

De wilden roeiden uit alle macht en hun snelle boten zouden de sloep met de twee uitgeputte vrienden spoedig hebben ingehaald.

grond en liep toen het pad verder af. Terwijl hij in zichzelf lachte, dat hij iedereen aan boord van de „Nautilus" nu eens te slim was afgeweest en eigenlijk blij was, dat Conseil niet met hem was meegegaan, omdat de helper van professor Aronnax toch een man was, die bang was voor een kleinigheid, keek hij om zich heen. Het pad kronkelde onder hoge bomen door en voerde door dicht struikgewas. Ned Land voelde juist, dat hij dorst kreeg van de hitte om hem heen, toen hij achter een bocht van het pad water zag schitteren. Op een drafje liep hij er heen. Hij zag, dat het een kleine bron was, dat vol koel, kristalhelder water stond. Zonder op iets om hem heen te letten ging Ned op zijn knieën aan de rand zitten en boog zich voorover. Met gesloten ogen dronk hij. Tevreden likte hij toen zijn lippen af en deed zijn ogen open. Opeens bleef zijn adem in zijn keel steken.... Wat was dat? Vlak naast hem zag hij een doodshoofd in het water weerspiegeld! Vlug keek hij op en zag nu, dat overal rondom de bron kleine paaltjes stonden waarop doodshoofden waren gestoken.... Zo snel hij kon stond Ned op en wilde teruglopen naar het strand, toen hij vlakbij opeens het doffe roffelen van een tam-tam hoorde. „Het dorp van

Overal schoten kleine vlammetjes over de scheepswand. De wilden schreeuwden van pijn en sprongen aan alle kanten in zee.

DISNEY'S
NTIG
ZEND
LEN
er Zee

de menseneters!" dacht hij. Hij was hier aan de rand van het dorp en wie weet hadden de kannibalen hem al gezien! Hij keerde zich om en rende zo hard hij kon terug naar het strand. Het roffelen van de tam-tam klonk opeens veel luider en aan het einde van het pad, vlak achter hem klonken wilde kreten. Overal om hem heen kraakten plotseling takken en klonken voetstappen.... De menseneters waren hem op het spoor en probeerden hem in te sluiten. Hijgend naar adem rende Ned terug naar het strand. Zou hij nog op tijd aan de sloep zijn? De sloep! Nu herinnerde hij zich opeens, dat Conseil had gezegd, dat hij direct zou terug gaan naar de „Nautilus".... als hij dat werkelijk gedaan had, zou Ned verloren zijn. Op het strand zouden de wilden hem gemakkelijk kunnen vangen en tegen die overmacht zou hij niets kunnen doen.. Hij rende de laatste meters van het pad af. Vlak voor hem zag hij de lichte opening waar het pad op het strand uitkwam. De stemmen van de menseneters klonken nu veel dichterbij en soms leek het of er donkere schaduwen door het struikgewas slopen.

Ned keek om zich heen en zag tot zijn schrik, dat overal kleine paaltjes stonden waarop doodshoofden waren gestoken.

Met inspanning van al zijn krachten berelkte de harpoenier het strand. Zonder stil te blijven slaan, zocht hij naar de sloep en zag, dat Conseil al een sluk in zee was.
„Conseil.. Help!.. Conseil!.. Kom terug! Help!" schreeuwde hij. Conseil draaide zich om en juist op dat ogenblik renden de eerste menseneters het strand op. Een regen van pijlen viel om de harpoenier in het zand. Conseil roeide zo hard als hij kon terug naar het strand en Ned Land liep door het water de sloep tegemoet. Steeds meer wilden renden naar zee en schoten hun vergiftigde pijlen af.
„Vlug.. Spring er in..!" riep Conseil. Met zijn laatste krachten liet Ned Land zich in de boot vallen. Hijgend bleef hij op de bodem liggen en keek naar Conseil, die zo vlug mogelijk naar de „Naulilus"

Opeens hoorden zij de kano's tegen de „Naulilus" bonken en klonken er wilde schreeuwen aan dek.

roeide. Op het strand schreeuwden de wilden.. Waren onze vrienden veilig ontsnapt? Ned ging op een bank zitten en nam de riemen over van Conseil. Hij keek naar 't strand en zag, dat de inboorlingen grote kano's in het water duwden. Die bolen hadden tussen de struiken aan de rand van het bos gelegen en werden nu bemand met acht of tien sterke mensenelers, die uit alle macht roeiden en de kleine sloep met de twee uitgeputte mannen gauw zouden hebben ingehaald.
„Vlug Ned.. We zijn er bijna.. Nog maar twintig meter.. nu nog achtlien.. Vlug! Ze hebben ons bijna ingehaald!" schreeuwde Conseil. Dan bukte hij zich voor een zwerm pijlen, die op en om de sloep viel en waarvan er een paar in het hout bleven steken.
„Waarschuw ze op de „Nautilus"!" hijgde Ned. Conseil zette zijn handen aan zijn mond en schreeuwde: „Ahoy! Ahoy!" Er klommen 'n paar matrozen aan dek van de duikboot, die, toen zij de kano's met inboorlingen zagen, iets naar beneden riepen. „Houd nog even vol, Ned," riep Conseil. „Nog tien meter en dan zijn we veilig.... Nu nog maar acht. Maar haast je, haast je.. De voorste kano is vlak bij. Ik kan zien, dat de roelers zich klaar maken om ons te enteren!" Met een paar laatste slagen stuurde Ned Land de sloep tegen de romp van de „Naulilus" aan. Een paar matrozen trokken de uitgeputte mannen aan boord en duwden hen naar het luik, dat in het midden van het dek was. „Vlug.. Naar beneden.. Beneden zijn wij veilig!" schreeuwde iemand. Ned en Conseil vielen bijna de trap af, in hun haast zo vlug mogelijk beneden te zijn. De matrozen volgden. Opeens hoorden zij de kano's tegen de „Nautilus" bonken en klonken er wilde schreeuwen aan dek. Ned Land en Conseil reuden naar de salon, waar professor Aronnax en kapitein Nemo voor het grote raam stonden en naar de kano's met wilden keken, die nu van alle kanten op de duikboot af kwamen.
„Kapitein! Ze klimmen aan boord!" schreeuwde een matroos. Boven op het dek was duidelijk het geschuifel van blote voeten te horen.
„Wij zijn verloren...." stamelde de professor zacht. „Tegen deze overmacht van bloeddorstige wilden zijn zelfs de uitvindingen van kapitein Nemo machteloos.." Ned Land wilde de gang inlopen, toen hij plotseling boven aan de ijzeren trap, die naar het dek voerde 'n paar bruine blote voeten zag verschijnen.
„Daar.. Ze komen.. Daar komen ze naar beneden!" schreeuwde hij.
Kapitein Nemo liep naar een hoek van de salon, waar een helboom uit de wand stak. „Zijn alle matrozen van dek?" vroeg hij. De bootsman, die bij de deur stond knikte. Vlug haalde kapitein Nemo de helboom over en op hetzelfde ogenblik klonk er boven aan dek een luid knellelen. Even waren de wilden stil, maar dan begonnen zij plotseling te schreeuwen van pijn en sprongen zij aan alle kanten in zee. De mannen in de salon waren naar het grote raam gelopen en zagen hoe kleine blauwe vlammetjes over de ijzeren platen van de scheepswand scholen en knellerende vonken van het dek sprongen. De schreeuwende mensenelers zwommen naar hun kano's en voeren zo snel zij konden en zonder nog één keer naar de „Naulilus" te kijken, terug naar het eiland. „Tegen een paar flinke electrische schokken kunnen zij wellig doen!" lachte Nemo. Hij zette de hefboom weer terug en het knelteren hield op. „Er zal nu wel niemand meer van hen aan boord zijn," zei hij tegen de bootsman. „Laat de mannen maar weer aan dek gaan." Ned Land keek vol bewondering naar kapitein Nemo en zei: „Daar neem ik mijn petje voor af, kapitein!" — „U kunt uw pelje rustig ophouden, mijnheer Land," zei Nemo droog. „Mannen als u kan ik hier aan boord niet gebruiken. Dit is de tweede keer, dat u uzelf en bovendien alle mannen hier aan boord in onnodig levensgevaar hebt gebracht. Ik had u gezegd niet het strand te verlaten, maar u hebt het toch gedaan. Dan moet u daar ook de gevolgen maar van dragen.." Hij gaf een wenk aan een paar matrozen, die achter in de salon stonden en zei: „Neem deze man mee en sluit hem stevig in zijn hut op. Later zal ik wel zien wat ik met hem doe. Voorlopig is hij in ieder geval enschadelijk gemaakt...." De matrozen grepen de scheldende en tegenstribbelende Ned Land vast en trokken hem mee.
Professor Aronnax en Conseil keken zwijgend toe en draaiden zich dan om naar het raam. Conseil had weinig medelijden met de harpoenier, want eigenlijk had Ned Land dit alles aan zichzelf te danken. Opeens stiet de professor hem aan en wees naar de horizon. „Daar.." riep hij en wees. „Kijk.. een schip.. Hel komt deze kant op.."
Kapitein Nemo kwam vlug naast hen staan en zette zijn grote kijker aan zijn ogen. „Bootsman!" riep hij toen, „wij moeten zo snel mogelijk van dit rif af! Laat alle machines op volle kracht draaien en laat de boot, als we in vrij water zijn, direct duiken. Vlug, haast je, want ons leven hangt ervan af!" De bootsman rende de gang in en even later rinkelden de alarmschellen weer in het schip. Kapitein Nemo ging naar de stuurhut.
„Maar waarom...." begon Conseil. Professor Aronnax liet hem niet uitspreken. De geleerde keek door de kijker van Nemo naar de stip aan de horizon, die snel groter werd en riep toen tegen zijn helper: „Het is een oorlogsschip! Hel komt recht op ons af.. Dit kan spannend worden. Als wij niet op tijd van dit vermaledijde rif af zijn, schieten ze de hele „Naulilus" aan poeier, met ons erbij!" Conseil drukte zijn hoofd tegen het dikke glas van het grote raam en keek zwijgend. Hij zag nu ook, dat het schip, dat daar zo snel naderde een oorlogsschip was.. In de machinekamer van de „Naulilus" draaiden de machines nu op volle toeren. Steeds weer opnieuw proefde kapitein Nemo, die zelf aan het roer was gaan staan, zijn boot van het rif af te krijgen. Soms schoof de „Naulilus" 'n paar meter vooruit, maar direct daarna werd hij door een paar golven weer teruggeworpen. De bemanning hoorde de scheepswand steunend over de harde koraalpunten schuiven.. één verkeerde beweging en de zware stalen platen zouden als papier openscheuren en het schip zou verloren zijn....
De professor stond naast Conseil voor het raam en balde zijn vuisten. „Vooruit nu.. vlug.. vooruit nu.." mompelde hij steeds, als er een beetje beweging in de duikboot scheen te komen. Zou het de „Nautilus" lukken op tijd in diep water te komen? Het oorlogsschip was nu al heel dichtbij. Opeens bleef het stil liggen. „We zijn gered!" juichte Conseil. „Ze gaan weer terug!"
Professor Aronnax schudde zijn hoofd en keek naar het schip, dat zijn zijkant naar de duikboot draaide. Plotseling sloeg er een rookwolkje op en toen zeer veel water voor de „Naulilus" omhoog, door een afgeschoten granaat.

Lukt het kapitein Nemo zijn „Nautilus" van het rif te krijgen of is de boot voor die tijd al door een van de granaten van het oorlogsschip geraakt? En wat gebeurt er met Ned Land? Daarover lees je de volgende week.

Dit verhaal is gebaseerd op de film van Walt Disney: „20.000 mijlen onder zee". Copyright 1955, Walt Disney Productions.

Bitjes en Batjes van Donald Duck

DE OUDE SPELEN

Het staat vast, dat de eerste Olympische Spelen door de Grieken gehouden zijn. Ik heb in een legende gelezen, dat de held Heracles eens in een wedloop zijn vier broers overwon. Heracles zou hiervoor gekroond zijn met een krans van wilde olijfbladeren. En omdat de wedloop tussen vijf lopers betwist was, zouden de Spelen om de vijf jaar georganiseerd worden. Aangenomen wordt, dat de eerste Olympische Spelen reeds 775 jaar voor Christus gehouden werden. Alleen de Grieken mochten hieraan deelnemen. De slaven en barbaren werden angstvallig geweerd. Aanvankelijk stonden er alleen loopnummers op het programma. Men kende de wedstrijd over 191 meter — de tegenwoordige sprint — de 400 m (destijds de middenafstand) en de race over 4800 m, die te vergelijken is met de lange afstandraee van nu. Later kwamen daar de werpnummers bij, het worstelen, de wagenrennen en de vijfkamp. Deze vijfkamp — de pentathlon — was bijzonder populair. De winnaar hiervan haalde de beste gemiddelden in hardlopen, discus- en speerwerpen, in worstelen en verspringen. Alle wedstrijden werden in een dag afgewerkt. De finale bestond uit de worstelwedstrijd. Men moest dan wel zo sterk zijn als een beer om als winnaar uit het strijdperk te treden. In deze finale was namelijk zo goed als alles toegestaan. Het is overbodig hier nog op te merken, dat vrouwen niet aan deze Spelen mochten deelnemen.
Na 770 v. Christus kwamen de Olympische Spelen in hoog aanzien. Er werden zelfs oorlogen voor gestaakt om de wedstrijden te kunnen houden. De openingsplechtigheden vonden plaats in de grote tempel van Zeus. Alle athleten stonden dan om het standbeeld van Zeus, waar zij de eed van trouw aflegden en beloofden een faire strijd te zullen voeren.
In dit oude Griekenland werden op deze wijze bijna 300 maal de Spelen georganiseerd. Het was keizer Theodosius, die in 394 na Christus de organisatie verbood. Toen waren de Spelen reeds lang in verval geraakt. Dit is waarschijnlijk ook de oorzaak van het verbod geweest.

EVEN NADENKEN

ANTWOORDEN

1. een strijdbijl van de Indianen, 2. waarnemend, 3. de Zuid-Amerikaanse staat Colombia.

VOGELTJES WERKDAG

„Goedenmorgen, buurvrouw Piepstra,
Ik ga fijn aan 't werk vandaag,
Bent u ook zo dol op werken?
Klopt en veegt u ook zo graag?

Als mijn kindertjes naar school zijn,
Jaag ik ook de stof uit 't huis,
Alles krijgt een stevig beurtje,
Weg met 't spinrag, 'k duld geen pluis!

Ik ga al de meubels wrijven,
Koper poetsen hier en daar,
Matten kloppen, ramen lappen,
Dat wordt werken, werken maar!

De gordijntjes zijn gewassen,
Glimmen moet het overal,
Buurvrouw, 'k zeg u dat mijn huisje
Morgen heerlijk blinken zal!"

POESJE MAUW, KOM MAAR GAUW!

Als je het leuk vindt om dit aardige poesje tot gezelschap te hebben, vraag dan aan moeder een leeg garenklosje.
Je knipt de tekening, die je hier ziet, langs de stippellijn uit en plakt het uitgeknipte plaatje op karton. Als de lijm droog is, knip je de voor- en achterkant van 't poesje afzonderlijk uit. Op tekening c zie je hoe deel a en deel b tegen de zijkanten van het klosje gelijmd moeten worden.
Als je daarna om het klosje nog wat zwart garen doet, is je poesje klaar en kun je er mee gaan spelen of het op een plank boven je bed zetten.

EEN WERELDREIS

Een dertienjarige Canadese padvindster is in Juli 1953 uit Montreal vertrokken voor het maken van een reis om de wereld. Eerst ging ze naar Hawaii, vervolgens naar Japan, de Philippijnen en Malakka. Daarna bracht ze een bezoek aan India, Egypte, Italië en Frankrijk. In Juli 1954, een jaar na haar vertrek, kwam het meisje weer in Montreal aan. Zij had de reis helemaal alleen gemaakt en onderweg had ze een verhaal in vijf delen over al haar belevenissen geschreven. Weten jullie alle landen, waar deze padvindster geweest is, op de wereldkaart te vinden?

OMA DUCK

WALT DISNEY

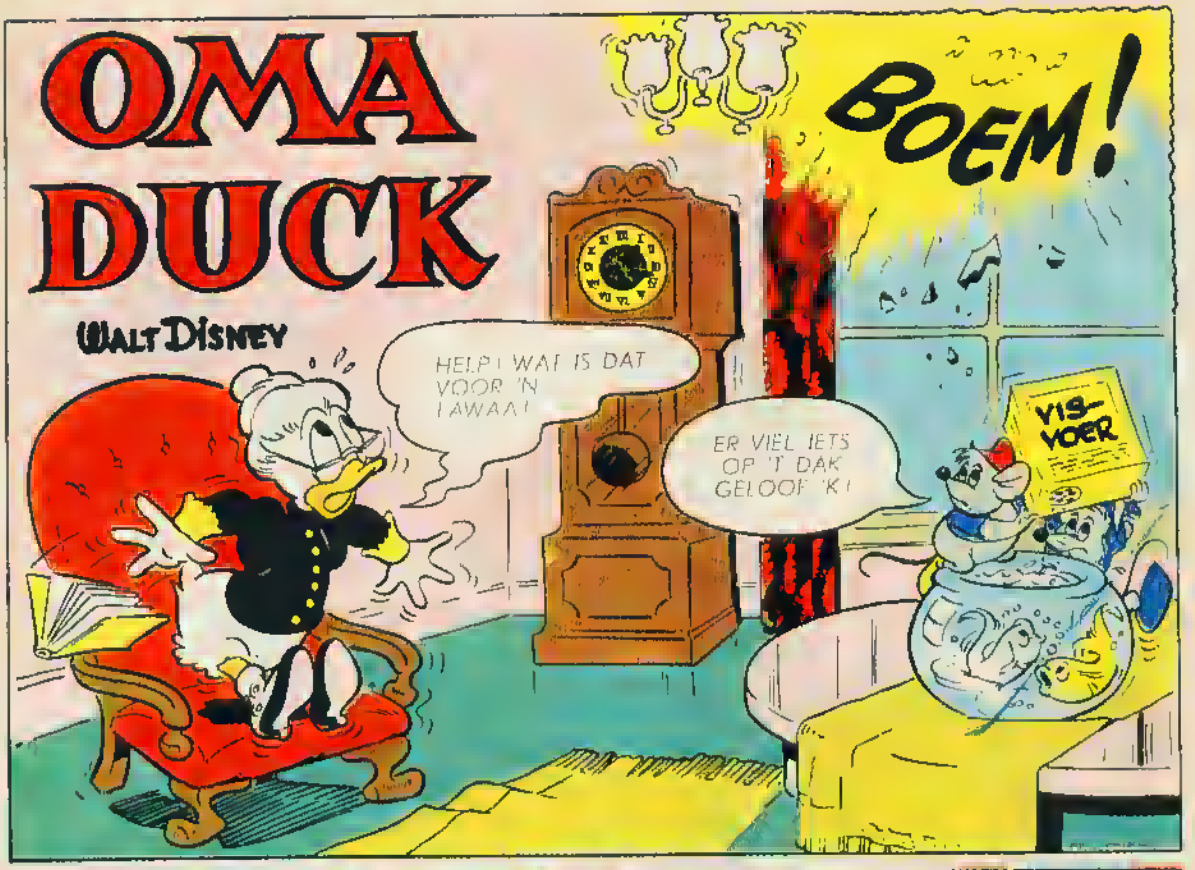

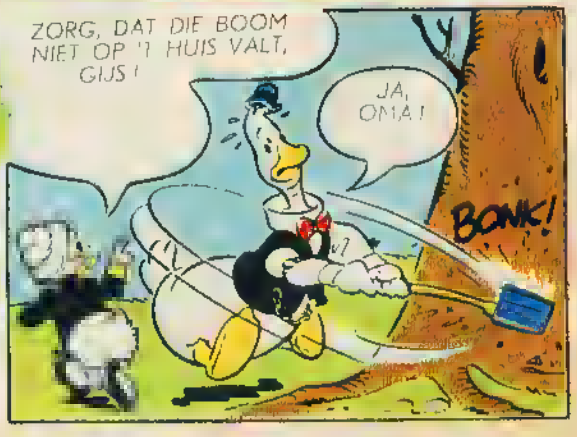

MAAR WAT MOETEN WE DAN MET DIE EEKHOORNTJES DOEN?
RRRR! RRR!
IK ZAL ALLEEN DE TAKKEN AFZAGEN!
DA'S 'N GOED IDEE! IK ZAL DE LADDER HALEN!
WAAR MOETEN DIE VOGELTJES DAN BLIJVEN, OMA?
SJILP! SJILP!
DIE MOET JE LATEN ZITTEN, HOOR!
IK ZAL IN DE STAD IEMAND GAAN HALEN DIE DE BOOM KAN VERHUIZEN!
IS DAT NIET ERG MOEILIJK, OMA?
DAT KAN TOCH NIET?
'K MOET GAAN! DIE ARME DIERTJES MOETEN TOCH ERGENS WONEN!
WE MOETEN IETS ANDERS VERZINNEN, JONGENS!
JA!
LATER...
HA! NOU HEEFT GIJS DIE BOOM TOCH OMGEHAKT!
GIJS, WAAR HEB JE DIE ARME DIERTJES NOU GELATEN?
KOMT U MAAR 'S KIJKEN, OMA!
'T IS ZO LEUK!
SJILP SJILP
SJILP
RRRR
RRRR
KIJK!
DIE OUDE KLOK DEED 'T TOCH NIET MEER!

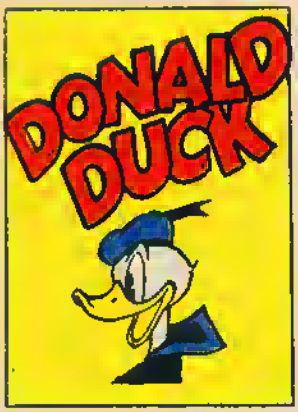

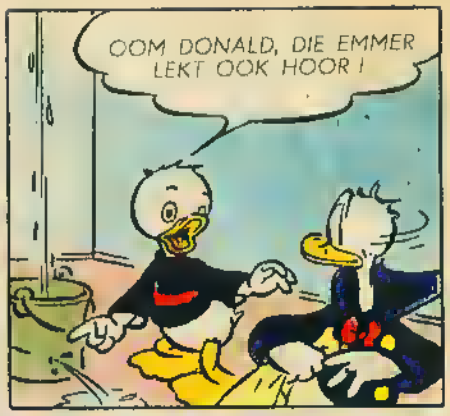

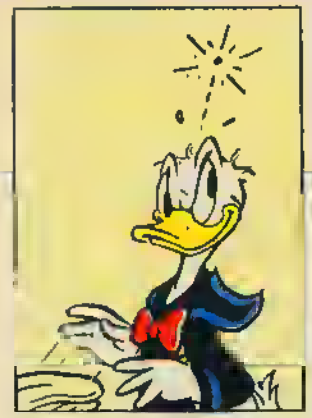

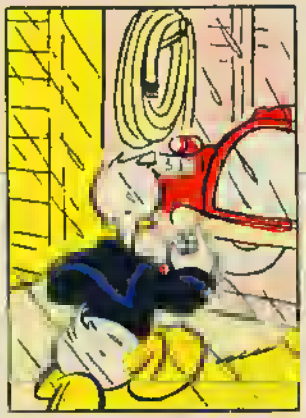

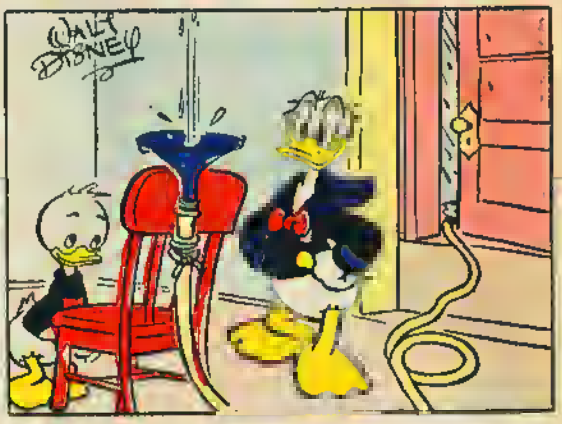

NIEUWS VAN

SNEEUWWITJE

De albums

De meeste jongens en meisjes weten al, dat er weer zo'n prachtig album is verschenen met de mooiste tekeningen van Walt Disney en met 80 leuke gekleurde plaatjes, gewijd aan het aloude sprookje van „Sneeuwwitje en de zeven dwergen".

Mochten er nog jongens en meisjes zijn, die zo'n album willen hebben — om het b.v. aan een vriendje of vriendinnetje te geven — vraag er dan om aan de bezorger of schrijf even een briefkaartje aan „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam, luidend: zend mij een album van „Sneeuwwitje". Vergeet niet naast de frankeerzegel extra postzegels te plakken ter waarde van 30 cent.

De plaatjes

Om tegemoet te komen aan de wens van vele jongens en meisjes zullen wij dit jaar de plaatjes voor het album niet alleen wekelijks met 4 stuks tegelijk atleveren, doch jullie ook in de gelegenheid stellen meer plaatjes tegelijk te nemen, waardoor Moeder een hoop last wordt bespaard. Ze hoeft dan niet iedere week 4 plaatjes te kopen, doch kan de eerste 40 plaatjes tegelijk nemen. Deze plaatjes zijn verpakt in 2 zakjes van 20 plaatjes elk. Voor ieder zakje van 20 plaatjes betaal je dan 20 cent. Je kunt deze zakjes aan de bezorger vragen. Kinderen, die „Donald Duck" per post ontvangen, kunnen de plaatjes bestellen per briefkaart bij „Donald Duck", Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Ieder plaatje kost één cent. Voor iedere 10 cent, die je op de briefkaart aan postzegels extra plakt, ontvang je dus 10 plaatjes. Indien je de 40 plaatjes tegelijk wilt hebben, plak je naast de frankeerzegel 40 cent extra aan postzegels. Op het ogenblik zijn alleen de eerste 40 plaatjes verkrijgbaar. Zodra de andere 40 plaatjes gereed zijn, zullen we dit in „Donald Duck" bekend maken. Hebben jullie het allemaal goed begrepen?"

Tot de volgende week!

OOM DONALD

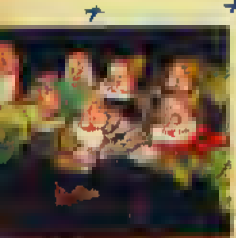

KWIK, KWEK en KWAK

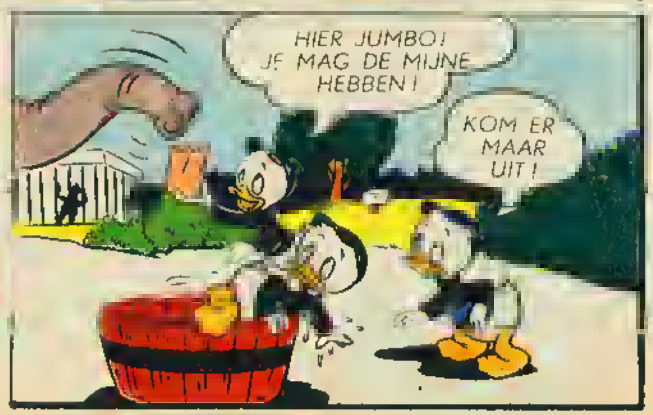

LATEN WE NAAR DE MINDER GEVAARLIJKE DIEREN GAAN!
HIER KUNNEN WE PRET HEBBEN!
WAT LEUK!
DIE HEBBEN VAST INGEBOUWDE HOPPERS!
HE, JONGENS! KIJK DAAR 'S
WAAROM ZOU HIJ ZO ZITTEN TE HUILEN?
ARM..
DIER!
SNUF! SNUF
IK ZAL DE BEWAKER WAARSCHUWEN!
MAAK JE GEEN ZORGEN OVER HEM..
DIE KANGAROE ZIT ALTIJD TE HUILEN!
VINDT HIJ T HIER DAN NIET FIJN?
HIJ KAN NIET HOPPEN! HIJ KAN ALLEEN MAAR LOPEN!
O NEE?
'N KANGOEROE DIE NIET HOPT!
IS DAT ZO ERG?

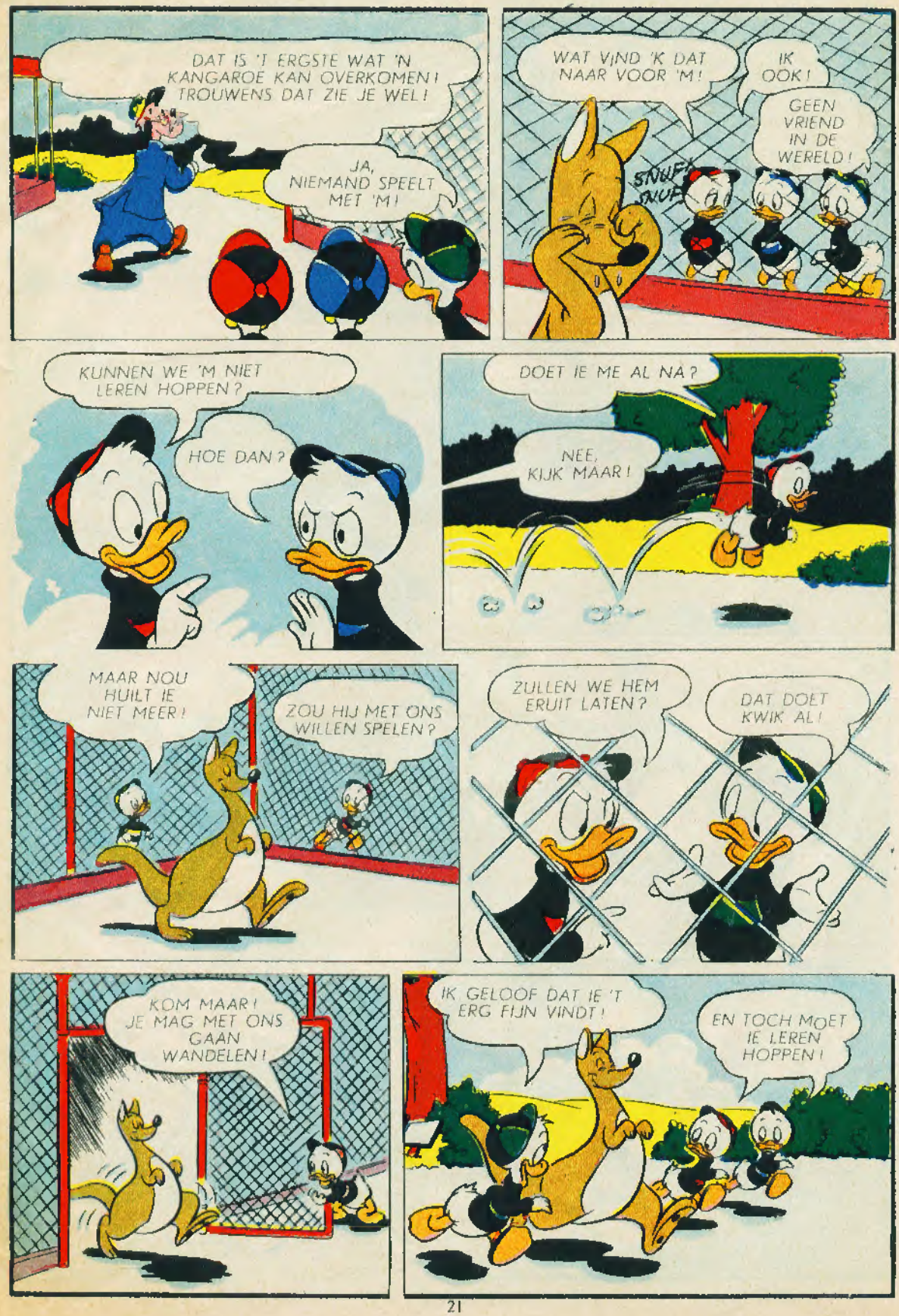
DAT IS 'T ERGSTE WAT 'N KANGAROE KAN OVERKOMEN! TROUWENS DAT ZIE JE WEL!
JA, NIEMAND SPEELT MET 'M!
WAT VIND 'K DAT NAAR VOOR 'M!
IK OOK!
GEEN VRIEND IN DE WERELD!
SNUF SNUF
KUNNEN WE 'M NIET LEREN HOPPEN?
HOE DAN?
DOET IE ME AL NA?
NEE, KIJK MAAR!
MAAR NOU HUILT IE NIET MEER!
ZOU HIJ MET ONS WILLEN SPELEN?
ZULLEN WE HEM ERUIT LATEN?
DAT DOET KWIK AL!
KOM MAAR! JE MAG MET ONS GAAN WANDELEN!
IK GELOOF DAT IE 'T ERG FIJN VINDT!
EN TOCH MOET IE LEREN HOPPEN!

ZOU HIJ OVER DIT BEEKJE KUNNEN SPRINGEN?
O JONGENS, HIJ IS HOPELOOS!
PLONS!
ZOUDEN ER GEEN SPRINGPILLEN BESTAAN?
NEE . . .
DAAR HEB 'K NOG NOOIT VAN GEHOORD!
IK OOK NIET!
WEET JE WAT? WE GAAN HAASJE OVER SPELEN!
JA, DAT DOEN WE!
ZOU IE ONS NA KUNNEN DOEN, DENK JE?
PAS OP! DAAR KOMT IE!
WAT DOET IE Z'N BEST!
AU! AU!
BOEM!!

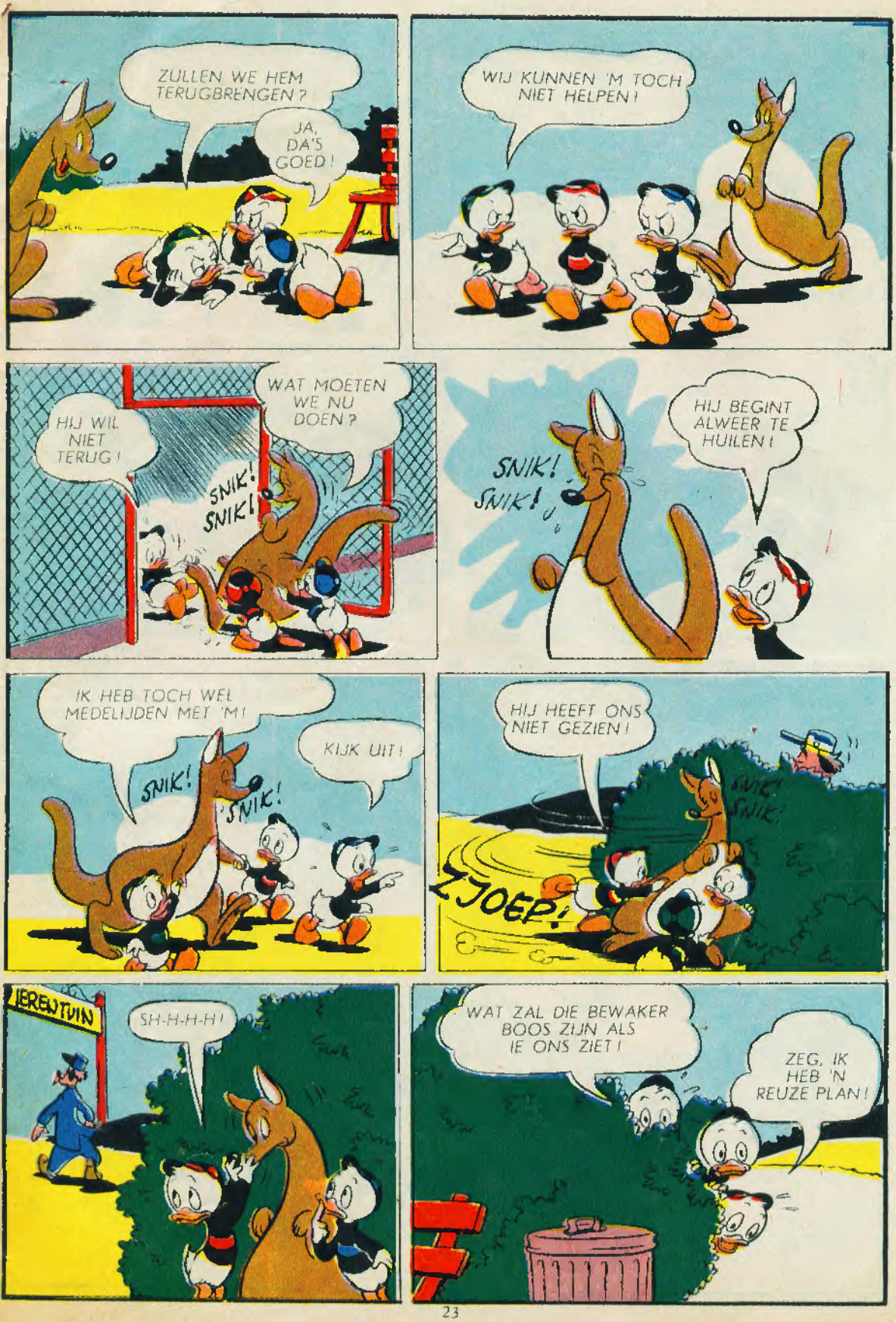
ZULLEN WE HEM TERUGBRENGEN?
JA, DA'S GOED!
WIJ KUNNEN 'M TOCH NIET HELPEN!
HIJ WIL NIET TERUG!
WAT MOETEN WE NU DOEN?
SNIK! SNIK!
SNIK! SNIK!
HIJ BEGINT ALWEER TE HUILEN!
IK HEB TOCH WEL MEDELIJDEN MET 'M!
SNIK!
SNIK!
KIJK UIT!
HIJ HEEFT ONS NIET GEZIEN!
SNIK! SNIK!
ZJOEP!
JEREMYTUIN
SH-H-H-H!
WAT ZAL DIE BEWAKER BOOS ZIJN ALS IE ONS ZIET!
ZEG, IK HEB 'N REUZE PLAN!

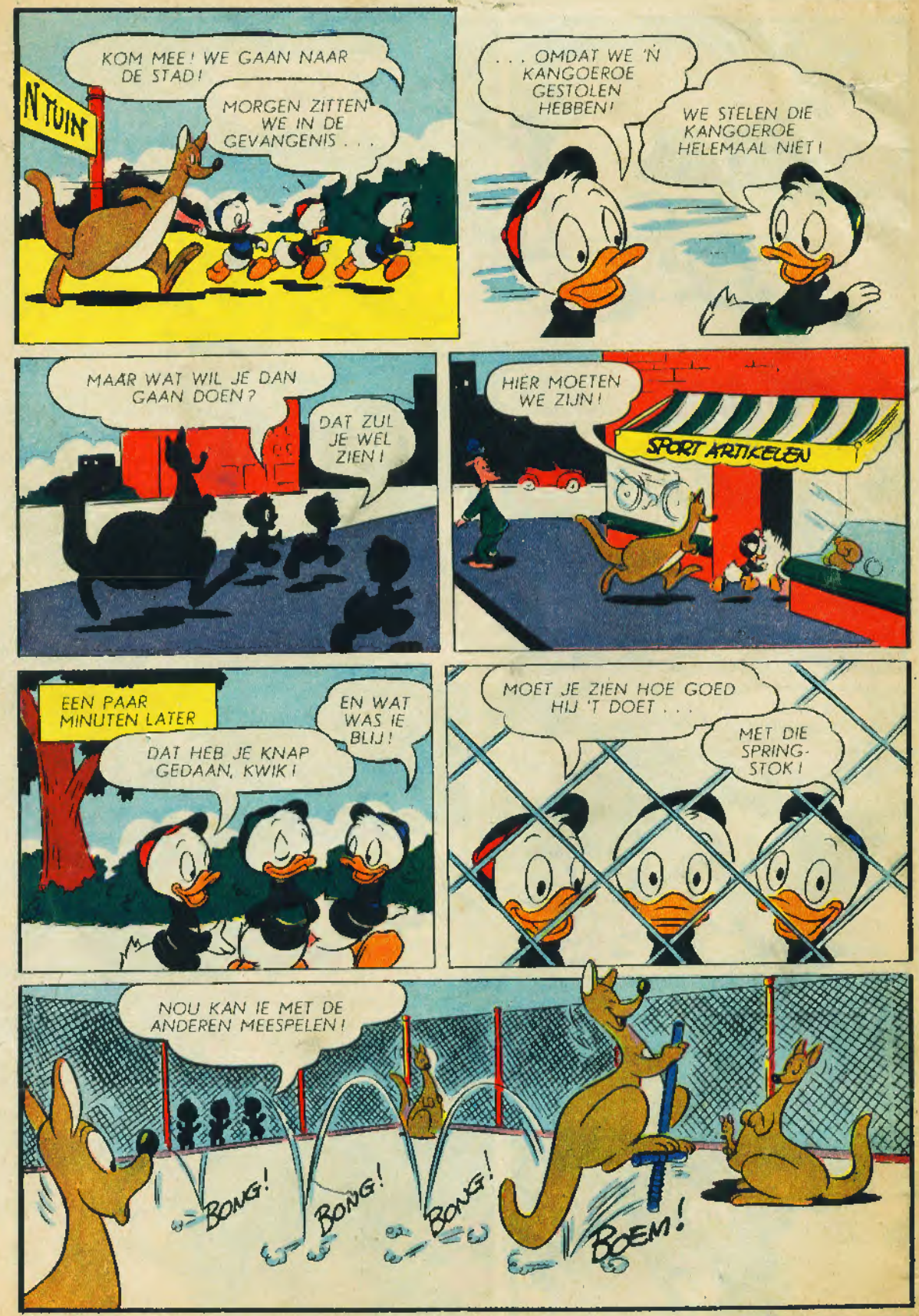
KOM MEE! WE GAAN NAAR DE STAD!
N TUIN
MORGEN ZITTEN WE IN DE GEVANGENIS . . .
. . . OMDAT WE 'N KANGOEROE GESTOLEN HEBBEN!
WE STELEN DIE KANGOEROE HELEMAAL NIET!
MAAR WAT WIL JE DAN GAAN DOEN?
DAT ZUL JE WEL ZIEN!
HIER MOETEN WE ZIJN!
SPORT ARTIKELEN
EEN PAAR MINUTEN LATER
DAT HEB JE KNAP GEDAAN, KWIK!
EN WAT WAS IE BLIJ!
MOET JE ZIEN HOE GOED HIJ 'T DOET . . .
MET DIE SPRING-STOK!
NOU KAN IE MET DE ANDEREN MEESPELEN!
BONG!
BONG!
BONG!
BOEM!